VOL. 59, No. 21. NOVEMBER 1, 1967. 59. ÉVF., 21. SZÁM. 1967. NOVEMBER 1.

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék a evangelium minden nép között." (Márk 13:10.)

Reformált Egyház, vagy Reformált Élet?

Október végén a keresztyén világot írások és szónoklatok emlékeztetik a 16. század nagy egyházi mozgalmára. Ez évben 450 esztendeje annak, hogy a római egyháztól elvált egy csoport Luther Márton vezetése alatt. Ezt a kiszakadást és új egyházalakítást nevezzük ma reformációnak. Luther, Kálvin, valamint az angol reformált egyház utódai dicsérik a reformációt, a katolikus vezetők még ma is károsnak állítják a szakadást. A reformáció nem egy nap alatt történt s nem ment végbe üldözés és vér nélkül. A protestáns világ 1517. október 31-ét fogadta el a reformáció kezdő pontjául. Ez volt az a nap, amelyen Luther Márton kitűzte 95 pontból álló tételét a wittenbergi vártemplom kapujára.

A reformációt a római egyház is szükségesnek találta a hatalmas megrázkódtatás után, amit Luther és Kálvin okozott, s ellenreformáció néven a római egyház is egyháztisztítást végzett. Katolikusok és protestánsok egyeznek abban a mondásban, hogy az egyházat folyton reformálni kell! A reformáció szükségességében egyeztek a katolikusok és protestánsok, a különválás azonban évszázados harcot, üldözést és kölcsönös kárhoztatást okozott. Addig sem a reformáció, sem az ellenreformáció nem tudott eljutni, hogy gyakorolja azt, amit Krisztus parancsolt: szeresd ellenségedet.

MAI FELEKEZETKÖZI VISZONY

Az utóbbi évek során enyhülést találunk a katolikus és protestánsok közötti viszonyban. A kiszakadottakat a római egyház már nem nevezi eretnekeknek, hanem eltávozott testvéreknek. Nagy csodálkozásunkra azt olvastuk az egyik lapban, hogy a német katolikus püspökök javasolják a pápának, hogy üdvözölje a német protestánsokat a reformáció 450 éves emlékéve alkalmából. Hogy a Luthert kiátkozó 16. századbeli pápai bulla visszavonását is indítványozzák-e, arról nem szól a jelentés. Ha van alapja a fenti újsághírnek és ha tényleg megtörténik az, amit a jelentés mond, akkor szem- és fültanúi lehetünk annak a különlegességnek, hogy a római pápa 1967-ben üdvözölni fogja a több, mint négyszáz évvel ezelőtt kiátkozottak utódait.

Mi, baptisták nem soroljuk magunkat szorosan a protestánsokhoz. Baptisták, felnőtteket alámerítők, léteztek már a lutheri reformáció előtt. A baptisták nem voltak ott Speierben, ahol a híres protestáció megtörtént, s az egyház utóbbi négyszázéves története igazolja, hogy a lutheri

(Folytatás a 3. oldalon)

HORNIK GYÖRGY:

ELJÖTT HOZZÁM ANONYMUS...

Évszázadok távlatából,
Örök magyar sóhajtásból,
Eljött hozzám Anonymus
S halkan köszönt: Áldjon Krisztus.
Nézem arcát — kámzsa fedi,
Most is énjét rejtegeti.
De az ajka sokat mond el,
Amely magyar jövőt tár fel.
Értem szavad te névtelen
Üzenetet adsz át nekem.
— Mondd el nekik, ma élőknek;
Múltba járó keresőknek,
Századokon mást sem tettem,
Minden könnyet följegyeztem,
Amely hullott kőre, rögre,
Szíven ütve mindörökre.
Ó, nemzetem —, régi üdvöm,
Szívem üzen s neked küldöm,
Hol keresel igazságot,
Nem látod-e a világot?
Tűzben, vasban, tobzódásban,
Nihil szélén téboly lázban.
Ezer évi kérő szódra,
Biztatgattak koldus-módra.
Kilincseltél ennél-annál
S tört virágként elhervadtál.
— Élő hittel emeld fejed
S szabad vagy, ha Isten vezet.

A SZERKESZTŐ ROVATA

GONDTALANUL A SIONON?

Az 1967. esztendő utolsó negyedében Ámós és Hóseás próféták történetével foglalkozik a vasárnapi iskolai leckesorozat.

Pörölycsapás csengéseként halljuk újból Ámós szavát: "Jaj azoknak, akik gondtalanul élnek a Sionon." Az ige úgy érint, mint ha ma mondaná a próféta és nem 2700 évvel ezelőtt. A mai Sion helyzete nagyon hasonlít Ámós Sionjához és a jai, amint érezzük, nekünk szól.

Két kérdés keletkezik elménkben.

Először, milyen a mai Sion helyzete? Ámós Izráel és Juda népéről szólt. A nép fogalmában benne volt a politikai és vallásos vezetőség. Izráel és Juda a Siont képviselték. Amerikát ma az egész világ a keresztyénség fellegvárának tartja. A keresztyén misszionáriusok 75 százaléka ebből az országból megy ki. A missziómunkát és munkásokat támogató pénz legnagyobb része amerikai eredetű. Sehol annyi pénzt nem költenek templomokra és egyházi célokra, mint itt s a lakosság 67 százaléka önkéntes gyülekezeti, vagy egyházi tag. Papíron, a vallásos számadatok tükrében dicsőségesen néz ki az amerikai Sion.

Olvasunk azonban más, vallásos forrásból szóló számadatot, de ez már a vallástalan életről szól.

Kezembe került egy kimutatás. Összeállította a Texas Christian University egyik tanára, Kemp, Ch. F. A jelentés szerint az Egyesült Államokban 12 hónap alatt a következők történnek:

400.000 törvényes elválás;

100.000 hűtlen elhagyás;

200.000 törvénytelen gyermek születik;

5,000.000 szenvedélyes alkoholista él;

100.000 gyenge elméjű gyermek születik;

50.000 kábítószer élvező él;

1,800.000 bűntettet követnek el;

2,000.000 fiatalkorú (7—17 év közti) kerül a rendőrségre valamilyen törvényellenes cselekedet miatt.

2. Mi történik Sion hegyén, a templomban, az oltár körül, az ott gyülekező nép között? Ámós kétféle jelentésben használja a Sion szót. Egy tágabb értelemben, amely szerint Sion az Izráel népe és egy szűkebb értelemben, amely szerint Sion az Istentisztelet, az egyházi élet és a papi tevékenység helye.

Mit tesz ez a szűkebb Sion: az egyház, a gyülekezet, hogy a tágabb Sion, a nép megismerje az Urat? Ámós próféta leírása megdöbbentő. Hiszen a 27—28 évszázaddal ezelőtt prédikáló próféta rólunk szól, az 1967. éves állapotokat ostorozza!

Sokat beszélünk az "Úrnak napjáról". Ámós kérdése igen időszerű: "Mire való nektek az Úrnak napja?" (5:18). Az egyházak és gyülekezetek részletesen kidolgozott, legutóbbi, leghatásosabb istentiszteleti sorrendben tartják ünnepi összejöveteleiket. Az Istentiszteleteken — néhány helyi kivétellel — nincs tömeg. Elton Trueblood, a neves Quaker író mondta nemrégen, hogy az elmúlt nyáron fiával együtt Angliában járt. Bementek egy anglikán templomba az Istentisztelet alatt. Nagy meglepetésünkre bemenetelükkel megduplázták a résztvevők számát! Ámós pedig közli az Úr üzenetét: ..."megvetem a ti ünnepeiteket és nem gyönyörködöm a ti összejöveteleitekben." (5:21). "Távoztasd el tőlem énekeid zaját, hárfáid zengését nem hallgathatom." (5:23)

Üres, szívnélküli ceremónia, fényes Istentisztelet nem segíthet a nép állapotán. Szép énektől nem múlik el a fenyegető vihar, szép templomépületektől nem csökken a bűn árja, és szép szertartások nem enyhítik az Úr haragját.

3. Kemp texasi tanár közleménye megmutatja Sion vezetőinek, hogy mi a teendő. Sionban elhatalmaskodott a megelégedés szelleme, Sionban nagyon bíznak az emberi bölcsesség erejében. A feladat a régi: harc és küzdelem a világiasság és bűn ellen. Ki kell lépni a templomok falai közül, fel kell szabadítani a gyülekezetek karjait a kötvetartó formaságoktól és rendszerektől.

Sion hegye lelki értelemben akkor is erős volt, amikor nem állt rajta Salamon temploma. A templom később nem erősítette Sion szent hatását a népre. Az erő nem Sion hegyén, nem Sion falában állt, hanem Sion népében.

Ámós próféta a megoldások embere volt és a nagy veszélyben, a végzetesnek látszó erkölcsi züllésben, a vallásos élet gyengülésében nagyon egyszerű és hatásos megoldást ajánl: *Keressétek az Urat és keressétek a jót.* (5:6, 14)

Amíg az Urat és az Úr szerint való jót keressük, kevesebb idő marad a keret, a rendszer, a szervezet és a forma munkálására és több marad a lényegre. A lényeg pedig az, hogy Sion, a keresztyén Amerika súlyos erkölcsi veszélyben van. A szűkebb Sion, a keresztyének nagyon el vannak foglalva a maguk egyházi ügyeivel, főképpen az egyház anyagi állapotával.

Vagy keressük az Urat és a jót, vagy a bűn és rossz árja el fogja borítani Siont s akkor beteljesedik a próféta *jaj* szava.

Az emberek azt hiszik el legkönnyebben, amit nem értenek.

☆ ☆ ☆

A keresztyének nem szentek, hanem bocsánatot nyert bűnösök.

☆ ☆ ☆

Bibliaolvasó népet nem lehet rabigába hajtani.

NOVEMBER MÁSODIK VASÁRNAPJA:

IRODALMI NAP

Amelyik gyülekezetnek ez a nap ne m alkalmas, az más vasárnapon em lékezzék meg a hívő irodalomról.

„SZENT HÍVÁS"!

(II. TIM. 1:9)

AKI megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, ha nem az Ő saját végezése és kegyelme szerint, amely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknek előtte!"

Istennek különös ajándékai vannak ebben a versben! Fenséges és kimondhatatlan Isten vonzódása felénk! Felmérhetetlen Istennek ez a nagy vágyódása a rövid földi életű ember lelke felé. Ezekben a szavakban benne van a mi megtartatásunk. Benne van a megváltásunk, az elhívásunk, az örökéletünk. Szóval mindaz, amiért Isten az Atya, a Fiút, az Úr Jézus Krisztusért e világba küldte!

Különös alkalmakra, vagy fontosabb eseményekre az emberek egymást megszokták hívni. Ezek között akadnak örvendező, de akadnak szép számmal, szomorú alkalmak is. Gyermekkori szép emlékeim közé tartozik az, amikor a faluban valamelyik családban menyegzőre készültek és előtte pár nappal két feldíszített vőfély meghívta házanként a meghívandókat. Ha megláttam az utcánkban ezeket az embereket, előre hazaszaladtam és a kapuban vártam őket. Ha nem jöttek be hozzánk: akkor szomorú voltam. Ha bejöttek akkor odaálltam én is a nagyok közé és hallgattam a verses beszédüket.

Azóta sok idő elmúlt. Sok minden történt velem is. De egyet megtanultam: Mindig az a döntő: Ki az, aki hív? És nem kevésbé fontos kérdés ez is: Milyen állapotban ér engem, vagy téged ez a hívás? És megtudjuk-e különböztetni a különböző helyről jött hívásokat?

Vegyük először és nézzük meg azt, aki hív. Ki az pl., aki ezt mondja?: "Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok... stb." Ez a hívás, amint látjuk *nem a kivételeseknek* szól, hanem *mindnyájunknak!* Az életünkben előforduló minden fontos és kevésbé fontosnak látszó kérdésekre Jézus Krisztusnak ez az egy felelete van: "Jöjjetek én hozzám mindnyájan!" Lehet, hogy sokszor hallottad ezeket a hívó szavakat?

Hagyod, hogy Isten továbbra is beszéljen neked erről?

Egyet mondok: Tudod mikor kell Istennek sokat beszélni hozzád, vagy bárkihez? Amikor rossz állapotban vagy! A szülőknek is akkor kell nagyon sokat foglalkozni a gyermekükkel, ha engedetlenek, ha rossz állapotban vannak! Nem attól függ tehát a hívás, hogy hol talál, hanem milyen állapotban talál. Ez a döntő! Azt jegyezzük meg, hogy sem az Atya, sem a Fiú nem jön kényszerrel vagy ijesztgetésekkel, de egyet nagyon jól figyeljünk meg: Ahol Isten hívását befogadják, ott csodát tesz. Egy pillanat alatt a cselekedeteknek, elhatározásoknak, az odaszánásoknak a nagy ereje alá kerül az ember. Amikor Ésaiás próféta meghallotta Isten hívását, így kiáltott fel: "Imhol vagyok én küldj el engem!" Vagy amikor Mózes az égő csipkebokorból hallotta a nevét szólítani odafutott, de mielőtt odaérhetett volna le kellett a saruját vetni, mert ahol Isten van, még a talaj is szent.

Amint fentebb mondottuk, Isten

(Folytatás a 7. oldalon)

Reformált Egyház, vagy Reformált Élet?

(Folyt. az 1. oldalról)

és kálvini reformált egyház, a legutóbbi egy-két évtizedig a baptistákat nem fogadta el protestáns testvérének. A magyarhoni, romániai, németországi, sőt az amerikai baptisták majdnem annyit szenvedtek a protestáns türelmetlenség, mint a reformáltak a katolikus üldözés miatt. (Massachusett állam csak 1834-ben mondta ki a vallásegyenlőséget. Virginiában a szabadságharc utáni években még sokáig üldözte a protestáns anglikán egyház a baptistákat.)

A baptista—protestáns viszonyban nagy javulást hozott a legutóbbi 25 év. Amerikában egyrészt a baptisták nagy száma lehetetlenné tette, másrészt a többi nem katolikus egyház szabadelvűsége megszüntette az ellenkezést. Az Egyházak Világtanácsa (World Council of Churches) pedig már keblére ölelte a világ baptistáinak egy részét. Az amerikai déli baptisták még mindig távoltartják magukat ettől a felekezetközi összefogástól. Az amerikai északi baptisták (American Baptist Convention) egy része pedig már azzal a gondolattal foglalkozik, hogy szerves kapcsolatba lép egy készülő nagy protestáns egyesülési mozgalommal és a tervbe vett szuper-egyház tagja lesz. A vasfüggöny mögötti országokban soha eddig nem tapasztalt együttműködést látunk a baptisták, methodisták és a két történelmi protestáns (lutheránus, kálvinista) egyház között. Remélhetőleg ez a békés, megértő egymás mellett való élés maradandó lesz. Ha nem úgy lenne, akkor bizonyossá lesz az, amit suttogva mernek megmondani, hogy ez csak egy kényszer-béke, amit a mai rendszer előltetett az egyházakra. Nem tudjuk, hogy pironkodjunk-e, vagy örüljünk-e annak, hogy egy vallásban és Istenben nem hívő kormányzat tudott "békét teremteni" az egymást lenéző, egymással ellenkező keresztyén közösségek között?

MIT REFORMÁLJUNK?

Amikor a reformációról beszélünk, akkor hagyományosan mindig az egyházakra gondolunk. *Reformált egyház* a beszéd tárgya, az *egyház* állandó *megreformálása* a gondolat summája. Feltehetjük itt azt a merész kérdést, hogy tényleg olyan fontos-e az, hogy az egyház reformálását hangsúlyozzuk? Lehet-e az egyházat, vagy a gyülekezetet valóban megreformálni? És ha lehet, a megreformált gyülekezet mgjavíthatja-e, szentté teheti-e az embert?

Mit tett Luther? Látta az egyház bibliaellenes gyakorlatát s felszólalt ellene. Az egyház nem értett egyet Luther reformáló javaslataival s kiközösítette az izgágának ítélt wittenbergi papot. A római egyház nem

(Folytatás a 7. oldalon)

Nők rovata

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné
Rovatvezető: Szerencsy Mária

"... ELVÉGEZETT DOLOG ..."

Ragyogó, napfényes szeptemberi nap ... csodálva szemlélem az utcai villanyhuzalokon százával gyülekező fecskéket ... készülnek más hazába ... Ugyanekkor, egy Michigan-tó parti kórházi ágyon, egy drága Testvérünk készülődött az örök hazába és nemsokára "szemét lezárta a halál ..."

Brazília, Argentína magyar misszionáriusa, detroiti lelkipásztor, lapunk szerkesztője megpihent, kiesett kezéből a toll, amivel oly sok áldást, komoly lelki táplálékot közölt lapunk hasábjain keresztül. Ajka nem hirdet már Igét, szíves, nyájas hangját nem halljuk már ...

Tudjátok-e, kik csak a kritika szemüvegén bíráltátok lapunkat, hogy annak szerkesztője — több mint egy évi súlyos betegsége alatt — kórházi ágyon, otthonában is ágyhozkötötten írta cikkeit és végezte a szerkesztői munkát? Mikor súlyosbodó betegsége lehetetlenné tette, hogy a helyi újság hasábjain keresztül hirdesse az evangéliumot, felesége, a segítőtárs vállalta magára a feladatot, írta és küldte rendszeresen a lap számára a cikkeket, nehogy Isten ügye kárt szenvedjen.

Molnár testvér készült haza ... teste már a csendes temetőben pihent, mikor az Evangéliumi Hírnök hasábjain megjelent cikke az elköltözés, az Úr előtt való megjelenésre készítgette elő lelkeinket. Nem találta készületlenül a hívó szó, de számunkra itt maradt a nyitott kérdés, készülünk-e mi is haza? Ez a készülés nem a kortól függ, hanem attól a bizonyosságtól, amit az Ige kifejez "...elvégezett dolog, hogy az emberek meghaljanak s azután ítélet lészen." (Zsid. 9:27) Ezen isteni végzés mindenkire egyformán vonatkozik. Megváltozhatatlan az is, hogy beszámoljunk életünkről, cselekedeteinkről az igaz bíró előtt.

Elköltözött testvérünk úgy készülődött, hogy megbízatását híven töltötte be, egészségben, betegségben minden lehetőt megtett Uráért. Amit vállalt — minden nehézség ellenére — hűséggel cselekedte. Nem fáradt el, mert erőért az ő Urához ment, aki beteljesítette rajta az igét: "Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít." (Filippi 4:13.) Egyik beteg testvérnőm írta hozzám intézett soraiban: "Mindenre van erőm a Krisztusban ... ezzel az igével indulok el reggelenként egy másik beteg testvérnőm megsegítésére."

Ó, ha ezzel a fentről kapott erővel élnénk, mennyivel könnyebb lenne életünk.

De mielőtt a "Női rovat" hasábjain elbúcsúznánk Szerkesztő testvérünktől, hálával tartozunk Istennek, hogy őt nekünk adta, hogy megismerhettük, köszönjük a lehetőséget, hogy együtt dolgozhattunk, élvezhettük vendégszeretetét. De legfőképpen hálát adunk Atyánk azért a fáradhatatlan, Éretted égő életért, amit nékünk példaképpen hátrahagyott.

Gárdonyi Géza jeles magyar író így végrendelkezett temetéséről egy versében:

"Mikor a szónok a sírnál beszél
és végül kiált: "Hát Isten veled!",
ne le a sírba integessen nékem,
fölfelé nyújtson búcsúzó kezet!"

Mi is fölfelé, az atyai ház felé nyújtjuk búcsúzó kezünk Molnár testvér, mert tudjuk, hogy számodra is készített lakóhelyet az Atya szeretete!

A reá való emlékezés fejfájára pedig vessük ezt az igét:

"Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít."

Boldog viszontlátásra odaát!

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St. Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

Subscription fee: $3,00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue,
Canton, Ohio 44705

Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, O. 44102

Ha csak annyi...

Ha csak annyi, mit javadra írnak,
Két ember szavát, hogy jóra bírtad.
Szívük haragja egymástól pihen —,
Haragból lett baráti érzelem.
Megérte, hogy földre tedd lábad,
Rajtad át a menny illata árad.

Ha csak annyi; hogy egy ököl kinyílt
S követdobó kenyeret oszt, mosolyt.
Bátran tanúskodsz, van egy szebb világ,
Csöndes rezgésed fényes derűt ád.
Bámul a szív gazdag életeden,
Míg követségben jársz-kelsz idelenn.

Báresak annyi lenne rólam írva;
Nem kuszáltam semmit össze, vissza.
De lábujjhegyen vittem mécsesem.
Nem törtem csendet gonoszul sosem.
— Estém akkor békeízű lenne,
S végem előtt szívem nem remegne.

St. Erzsébet

Mindenre van erőm

"Mindenre van erőm a Krisztus Jézusban",
Olvassuk el gyakran a Szent Írásokban.
Sokan olvassák ezt — de kevesen "tudják"
Legkevesebben meg — akik tapasztalják!

NYIL

"...azt gondoltam..."

MENNYISZER elhangzik ajkunkról, néha szomorúan vagy csalódottan ez a fenti mondat. Mennyi baj lett már abból, hogy "én azt gondoltam..." Vannak olyan hivők, kiket egy életen át nem lehet a jó Isten szerinti gondolkodásra késztetni.

Vannak rossz, gonosz és tisztátalan gondolatok és erre gyógyszert az Isten igéje ad: "És az Istennek békessége... meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban." Fil. 4:7. Az esti szürkületben, szomorúan ballagnak hazafelé.. az.. emmausi.. tanítványok. Miért olyan szomorúak? "Mert mi azt reméltük — gondolták —, hogy Ő az, aki meg fogja váltani Izráelt." (Luk. 24:21). Nem tudtak másként gondolkodni csak úgy, hogy most már mindennek vége, mert a dolgok nem történtek az ő elgondolásuk szerint. A hozzájuk csatlakozó Jézus más irányba terelte gondolataikat és ők felszabadultak a nyomasztó gondolatoktól.

A te gondolataidat is megtudja változtatni Jézus! Sokszor azért vagyunk szomorúak, mert Isten nem a mi elgondolásunk szerint cselekedett. Pedig az ember gondolata legtöbbször halál, az Isten gondolata pedig örök élet! (Róm. 8:6).

Olyan az életünk, amilyen a gondolkodás módunk. Anatole France író jegyezte fel, hogy: "... ahogy az ételt a fűszer, úgy ízesítik gondolataink az életünket." Mi nem gondolkodhatunk úgy, mint a hitetlen emberek. Pál apostol ajánlja az efézusiaknak és most nekünk is: "Megújultatok pedig a ti elmétek lelke szerint és a II. Kor. 10:5 versében, "...foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak".

Keressük és kutassuk Isten akaratát, azt, ahogy ő gondolkodik életünk felől és akkor sok csalódástól megkíméljük magunkat. Sokan azt gondolják, hogy nem kell a szentírás szavait egészen komolyan venni, de azért azt remélik, hogy valahogyan becsempészik magukat a mennybe. A gazdag ifjú is azt gondolta, hogy úgy is lehet, de Jézus másként gondolta. Sokan tudják, hogy Isten szeretet, de elfelejtik, hogy igazságos is.

Az "... azt gondoltam..." szólam a kényelmesek, restek, önzők és felelőtlenek szavajárása. Ó — kiáltanak fel jámborul — én azt gondoltam, neked erre nincs szükséged és magamnál tartottam! Ó, én azt gondoltam, ti egészen jól megéltek ebből a jövedelemből! A Lévita és a pap is azt gondolta, hogy a kifosztott és megsebesített ember sorsa tovább nem rájuk tartozik. Ők elvégezték isteni szolgálatukat a templomban. Sokan gondolkodnak így, hogy ennyi elég és a hazafelé vezető uton felmerülő problémák, a gyakorlati élet terhei nem tartoznak rájuk. Szerintük az Isten másokra bízta.

Az igén keresztül Isten ma azt üzeni nekünk: "Ne gondold magadban, hogy te... megmenekülhetsz." (Eszter 4:13), hanem, "Megújuljatok pedig a ti elmétek lelke szerint" — azaz — másként gondolkodjatok. Isten tudja a mi gondolatainkat, látja szívünket. Imádkozunk és sokszor nem tud meghallgatni, mert közben mást gondolunk, mint amit mondunk. Anániások és Safirák fegyvere visszafelé sül el. A jámbor cselekedet mögött Isten látja a gondolatot.

Tiszta, józan gondolkodás, tiszta józan életet eredményez. Isten Szent Lelke által újjászületve, megújulunk elménkben és így lehetnek Isten szerinti jó gondolataink s ezeknek eredményeként gyümölcsöző lelki életünk. Jó gondolataink nemes tettekre késztetnek minket és életünk só és világosság lesz. Ha néha előjönnek a gonosz gondolatok, Jézus igérte, hogy meg fogja őrizni szíveinket és gondolatainkat. (Fil. 14:6)

. "Továbbá atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jóhírüek, ha van valami erény, ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok." (Fil. 4:8)

Nagyajtai Eszter

MÉCS LÁSZLÓ:

Valaki imádkozik értem

(Részlet)

S Valaki enni, inni ad nekem.
Vigyáz a tűzre, vízre és kenyérre.
Mint holló a fiát nagypénteken,
úgy mossa bánatom fehérre.
Hegyét töri tövisnek, bűnnek,
Legyen körülöttem mindig ünnep.

S Valaki az Istennel alkuszik,

— — — — — — — —

hogy bűnök, búk és más alamuszik,
ne rontsanak meg; szíve ritmusával
egyensúlyozza szívem, térdem:
Valaki imádkozik értem.

A jókedvű adakozót szereti az Isten

Drága Testvéreim az Úr Jézusban!

Evangéliumi Hírnökünk július 1-i számában értesítést kaptunk arról, hogy Bethesda Otthonunknál építendő kápolna első lépéseként megtörtént az ünnepélyes kapavágás. Az ünnepélyen 61 személy vett részt. Ez maga egy kis gyülekezet. Évek óta érezzük, hogy szükség van egy templomra Bethesda Otthonunknál.

A munka megkezdődött és a kápolna alagsora már készen van. A múlt évben a vagyonkezelő bizottság úgy döntött, hogy 25,000 dollárnál többet nem költhet az építkezésre. A döntés óta a munkabér, az építési anyag ára 20 százalékkal emelkedett. Ezt a kiadástöbbletet vállalnunk kell erős elhatározással, emlékezve Petőfi mondására: "Itt az idő, most vagy soha!"

Íme, itt az alkalom, hogy jót tegyünk. Ilyen alkalom talán nem lesz többé. Tégla már van, de hiányoznak a cementkockák, melyeknek darabja bemunkálással 2 dollár. Az ablakok ára 75,00, a padoké 150,00 dollár darabonként.

Beválthatjuk a government bondokat, készíthetünk végrendeletet 5—10 ezer dollárig. Kérem kedves testvéreinket, mozduljon meg szívünk, hisz abból adunk, amit az Úr ajándékozott nekünk.

Akik adományoztak a kápolnára, azok neveit méltóképpen meg fogjuk örökíteni, s hisszük, hogy az ajándékokat a mennyben is elkönyvelik. Küldjük az adományt a Bethesda pénztárosához:

Mr. Elmer Kish
924 Congress Street,
Fairfield, Conn. 06432

Előlegezett hálával és köszönettel várjuk az adományokat. Ki lesz az első?

Testvéri köszöntéssel,

Vér Ferenc, elnök

ÉVFORDULÓK A BETHESDA OTTHONBAN

Október elején volt egy éve annak, hogy Attila Tivadar testvér a menház volt igazgatója és több gyülekezetnek volt prédikátora elhunyt. Ebből az alkalomból az Otthonban az Istentiszteletre gyülekező testvériség szeretettel emlékezett volt vezetőjére. Özvegye, Attila nőtestvérünk szép virágot küldött az Otthonba férje emlékére. Petre testvér elénekelte Attila testvér kedvelt énekét: "Hazám, hazám, te szép hazám." Jól esett lelkünknek az emlékezés.

—o—

Október 8-án este az elhunyt Balogh testvérnőre emlékeztünk az Otthonban. Az esti ének tiszteleten Kovács Ferenc szólt nőtestvérünk hivő életéről. Veje pedig megköszönte az intézet vezetőinek a szépen megrendezett végtisztesség adást.

—o—

Október 8-án este bejelentette Kurtz igazgató testvér, hogy Bányai Károly és neje aznap ünneplik 60. éves házassági évfordulójukat. Az esti összejövetel keretében őket ünnepelték az Otthon lakói és az ott levő többi atyafiak. Petre Gábor lelkipásztor testvér és Haydn János testvér méltatta az ünneplés jelentőségét és üdvözölte a magas kort megért Bányai házaspárt. Dudics Pál testvér áldást kérő imája után Kurtz testvérék meghívták az ünneplő gyülekezetet Bányai testvérék nevében szeretet-vendégségre. Amíg a frissítőket, süteményeket és kávét felszolgálták, mindenkinek volt alkalma üdvözölni ünnepelt testvéreinket. Szép esténk volt s mindenki örömteli szívvel tért nyugovóra.

A Krónikás

Őszi gondolatok

Őszi alkony. Zörgő avar
szőnyegén lépdelek csöndesen.
Elmúlt a nyár. Vizsgálgatom:
hozott-e gyümölcsöt életem?

Halkan hangzik a bús "talán".
Nyugtalanság marja lelkemet.
Szándékaim, jaj, de sokszor
nyargaló, esőtlen fellegek.

Ősz van megint. A lomb lehull,
s a könnyem is pereg csöndesen.
Visszanézve, elveszített
lehetőségeim keresem.

Ha jön a tél, Uram, a fagy
ne érjen el tépett szívemig.
Hadd higyjem el, hogy az időm
kihasználni kegyelmed segít.

Ne múljék el se nyár, se tél
életemben terméketlenül.
Csak akkor álljak meg, ha majd
elhaló testem hidegre hűl.

Addig munkálkodnom segélj,
adj, ó, adj erőt, kegyelmes Úr,
hogy lelkem — őszi lomb — ha hívsz,
hulljon nyugodtan: — kezedbe hull

G. S.

KITARTÁS

Kitartás a jellem egyik fokmérője
Ki gondolná, hogy a sorsunk is függ tőle!
A kitartás nemcsak fogalom vagy szép szó
Kevesen értik meg, mily messze kiható!

Kitartással érhetsz el egy kitűzött célt
Csak kitartás hozhat neked majd eredményt.
Kitartáshoz hit kell — teljes meggyőződés:
A hitnek jutalma: Biztos teljesedés!

Kitartáshoz erő kell és sok lemondás
Ennek útja pedig az önmegtagadás!
Ki könyelmű, soha nem juthat előbbre,
A győzelem ára, az élet keresztje!

NYIL

Hírek...

CHICAGO, Ill. — Fülöp Lajos és felesége fia Dr. Fülöp Róbert Japánban végez orvosi misszió munkát. Fülöp testvérék érthető örömmel olvasták az Evangéliumi Hírnökben Dr. Tóth Piroska cikkét fiukról. A hivő magyar orvosok keresztyéni szolgálata minden magyar hivő szívét örömmel tölti be.

☆ ☆ ☆

CHICAGO, Ill. — Az örömbe üröm vegyült Fülöp testvérék otthonában, amikor meghallották, hogy Lajos fiuk háza teljesen leégett. Fülöp testvérnő írja, hogy a megdöbbentő hír hallatára eszébe jutott az ének: "Sújtson bár a vész a porba, nem rendíti meg szívem."

☆ ☆ ☆

TRENTON, N. J. — Özv. Lukács Lászlóné írja Szász János testvérnek a montreáli misszióval kapcsolatban: "... szeptember hó 13-án jöttem haza a kórházból, ahol nyolc hétig feküdtem. E levelet az ágyból írom. Nagy örömömre szolgál, hogy tehetek valamit a magyar lelkimunkáért. Küldök 150.— dollárt a montreáli gyülekezet támogatására."

☆ ☆ ☆

TRENTON, N. J. — Özv. Lukács Lászlóné fenti leveléhez írta leánya, Mrs. Rose Byrnes a következő sorokat: "Dear Mr. Szasz, elclosed is a $10.— money order. ... I am sending it for the same cause. I can't send more right now as my husband is totally disabled and almost blind. But every little bit helps." (Lukács Lászlóné testvérünk beteg, leánya férje szemevilágát vesztette s mégis szeretettel és áldozatos szívvel gondolnak a misszióra. Ez a szent cselekedet több, mint megható: ez lelkesítő és szívet emelő. Sursum corda, fel a szívekkel! Szerk.)

☆ ☆ ☆

CARTHAGE, N. C. — Dr. Udvarnoki Béla és felesége október 15. és 20. között hét baptista gyülekezetben tartottak előadást Carthage és környékén a magyarországi baptista misszióról.

☆ ☆ ☆

A dániai baptisták Tolloseban, Koppenhágától 40 mérföldnyire nyugatra, teológiai szemináriumot létesítenek. Az építkezés költségének a két harmadát az Egyesült Államokban levő északi és déli baptisták viselik. A dániai baptisták száma kb. 7000.

„SZENT HÍVÁS"!

(Folytatás a 3. oldalról)

nem hív állandóan, de tartsd magadat készen, mert Isten hívása ugyanúgy, mint az Úr Jézus Krisztus hívása, váratlanul jön! Akár a szőlőbe, akár a menyegzőbe hív, vagy akár a trombita hív a Vele való nagy találkozóra, legyünk készen! Ki az, aki megtudja különböztetni a hívó szót, egyiket a másiktól? Jób 12:11-ben ezt mondja Isten igéje: "Nemde nem a fül próbálja-e meg a szót? És az íny kóstolja meg az ételt?" Nem tudom hol ér ma téged Isten hívó szava? Lehet, hogy ott ülsz a templom "ékes kapujában", mint koldus. Már nincs jártányi erőd, hogy be ne menj. Csak a küszöbig tudtál eljutni eddigi életed egész idejében. Mindenki sajnál!

Hát nincs senkid, aki felvegye a gondjaidat? Koldulsz, de még mindig nem azt koldulod, amire most és egy örökéletben szükséged lesz! Nem akarsz menni sehova. Megszoktad a koldus széket. Pedig már néha, néha, mintha kihallattszott volna a templomból az Úr Jézus Krisztus szava: "Amiként engem küldött az Atya, én is aképen küldelek titeket!" Ismerd be, hogy már negy egyszer kaptál hívást! De nem mozdult meg benned semmi. A régi természeted jól bírja magát. Milyen más lenne az életed, ha most ebben a pillanatban te is "kárnak és szemétnek" tudnál ítélni mindent magadban! Ne légy engedetlen! Isten hívó szava talpra akar állítani! Nem Tőle van a nyomorúságod! Éppen ezért ne félj jönni! Isten hívása nem tetemre hívás, hanem "szent hazahívás"! Nem dicsekedhetsz azzal, hogy milyen jó állapotban vagy! Te még tudsz várni a holnapra szóló hívásra? Nem tudod magadat bebiztosítani afelől, hogy holnap lesz-e még annyi időd, hogy haza érj kapuzárás előtt!

És még egyet: Egyik hívő fényképész nőtestvérünk mondta, hogy szívesebben fényképez száz gyereket, mint egy öreget. Miért van ez, kérdezték tőle? Azért, felelte, mert az öregekről készült fényképeket nem győzöm retusálni! A sok ráncot, a sok gyűrődést, a beesett szemeket, a színtelen arcot alig tudom fél napi munka után is úgy ahogy rendbehozni. A gyermekkép az egészen más. Ott nincs helye a szépítgetésnek. Tiszta, világos és első percben elfogadható állapotban van. Jézus Krisztusnál készen van az új képed. Ne szégyelj elmenni érte! Szép leszel újra, mert Ő teljesen újat ád a régi csúnya helyett!" Ha megerőtelenül benned a bűnnek teste", akkor megérzed, hogy nem a hiábavalóságaidat akarja az Úr, hanem az egész hiábavaló életedet. Tudom, hogy rettent valami, vagy valaki. Nem tudod mire hív Isten? Azt mondom neked, ez csak a Vele való menetelés közben fog kiderülni. Az Uton kapjuk a megbízásokat. Előre nem ígér az Úr semmit. Ez az Isten bölcsessége! Ugye milyen csodálatos ez kezdetnek is?

Úgy tanultam Isten igéjéből, hogy két dolog van, ami bűnnek számít Isten előtt. Az egyik: Nem tesszük meg azt, amit kér tőlünk, vagy amit parancsolt nekünk. A másik: Azt tesszük meg, amit Ő nem kér tőlünk.

Kedves Testvérem, a hívás szellemi eredetű. Erre válaszolni is csak szellemben lehet. Így tehát a döntésed sem lehet testi, csak szellemi. Elhívott az Úr? Indulj el!

Vannak, akik testi mivoltukban akarnak engedelmeskedni Isten hívásának. Igent mondanak, de hosszas verejtékezés után be kell látniuk, hogy nem megy!

A verejtékezéssel végzett munka kívül esik Isten jótetszésén!

Nem önkéntesekre, hanem engedelmes gyermekekre van Istennek szüksége!

Szent hívás! Istentől jövő drága szent hívás! Egyet tudok felelni erre: "Követlek Téged Uram valahová csak mégy!"

Tóth Sándor

Reformált Egyház, vagy Reformált Élet?

(Folytatás a 3. oldalról)

maradt egészen érzéketlen a lutheri javaslatokkal szemben s a kiközösítés után hamarosan házseprést, nagytakarítást rendezett, de a bibliával nem egyező tanítás és módszer maradt a régi.

A lutheri és kálvini új közösségek már "reformált" gyülekezetek voltak. Mi volt ezekben reformált? A szertartás, a templom berendezés, az istentiszteleti sorrend és a teológiai nézet. *Lett-e különbség az életgyakorlatban a reformáció eredményeként?* A reformáció történetének az írói erről az emberi, lelki változásról nem szólnak. Az egyházak látható és hallható részén, a templomok falán, a papok öltözetén, az un. sákramentumok kiszolgáltatásán, a misén lett változás. Az egyháztagok viselkedéséről, megszentelt életről, lelki tisztatságról nem sokat lehet olvasni. Reformáció és egyéni életváltozás nem jelentett egyet a nép gondolkozásában és az egyház krónikásainak felfogásában.

Minden egyház és gyülekezet olyan, mint a tagjai. A római egyház elvilágiasodott, mert az egyháztagok nagy része olyan volt. A mai protestáns gyülekezetek hit és erkölcs dolgában nem vezethetik a társadalmat, mert tagjaik lelkileg gyengék.

A reformációt ki kell emelni az egyház korlátaiból s alkalmazni kell ott, ahol az tényleg számít. Az egyén megváltoztatására és megújítására van szükség. Megváltozott egyének megváltoztatott gyülekezeti közösséget fognak alkotni s a megtisztított személyek tiszta Istentiszteletet fognak tartani. Az ember teszi az egyházat jóvá, vagy rosszá, de csak Isten kegyelme és erős keze javíthatja meg az embert.

Újjászületett emberekből áll Isten gyülekezete. A regeneráció munkája azonban nem az egyházakra, vagy gyülekezetekre tartozik. Ehhez a munkához a Szent Lélek hatalma és Krisztus ereje kell.

Beszéljünk reformációról s gondoljunk az igazán értékes reformációra, az ember megreformálására. Isten vezetése alatt legyünk reformátorok, hirdessük azt a szabadságot és váltságot, amit Krisztus hozott e földre. Az egyház és gyülekezet felől pedig ne aggódjunk. Szent lesz az egyház, amint a tagok is szentek lesznek.

U. B.

Keresztesi Mihály

"Én vagyok a feltámadás és az élet; aki én bennem hiszen, ha meghal is él." Ezzel a hittel és reménységgel zárta örök álomra szemeit Keresztesi Mihály testvérünk 1967. szeptember 30-án a melbourni (Florida) kórházban.

Keresztesi testvérünk 1896 novemberében született Magyarországon. Fiatal korában jött ki Clevelandban élő szüleihez. Még fiatal korában átadta szívét Jézusnak s Orosz István lelkipásztor merítette alá. A clevelandi gyülekezetben az ének és zenekarban szolgált hűséggel. Ott ismerkedett meg Shandli Róza hajadonnal, akivel házasságot kötött és példás családi életet élt.

Fizikailag tehetetlen volt Keresztesi testvérünk szélütés következtében, lélekben azonban eleven maradt. Panasz nélkül tűrte testi gyengeségeit. Szerette az Urat és amikor lehetett, mindkét nyelven, magyarul angolul bizonyságot tett róla.

1962-ben jött be Bethesda Otthonba. Életével és keresztyéni hűségével itt is példát mutatott. A reggelt énekkel köszöntötte, a napot bibliaolvasással kezdte és az Isten igéjével végezte.

Keresztesi testvérünk kihűlt testét leánya intézkedésére Clevelandba szállították, hogy a temetési szertartás a clevelandi magyar baptista imaházban történjék meg. A temetési istentiszteletet Orosz Attila lelkipásztor vezette.

Elhunyt testvérünket gyászolja egy fia és két leánya. A Bethesda Otthon lakói szomorú szívvel veszik távozását és szeretettel őrzik emlékét.

* * *

Balogh Borbála

Hosszú és sok szenvedés után Balogh Borbála nőtestvérünk október 3-án az Úr hívó szavára hazament Megváltójához. Földi maradványait október 6-án temettük el. Temetés előtti napon emlék-Istentiszteletet tartottunk koporsója mellett Kurtz Lajos. ig. testvér vezetésével. Kurtz testvér angol nyelven szólt a Jelenések könyve 21. része alapján. Kovács Ferenc testvér magyarul olvasta fel szép csokorként a biblia vigaszt nyújtó verseit. Gazsi István nyugalmazott lelkipásztor tett bizonyságot elhunyt nőtestvérünk keresztyéni életéről. "A hivők halála", amint Gazsi testvér mondta, "előléptetés egy új életre a mennyei otthonba". Kurtz Lajosné nőtestvérünk éneke után Petre Gábor nyugalmazott lelkipásztor imájával fejeztük be az emlékösszejövetelt.

A temetési szertartást október 6 án Kurtz Lajos igazgató testvér vezette. Ő szólt angol nyelven. Az édesanyát, nagyanyát és dédanyát az Írás ama szavaival búcsúztatta: "Boldogok, akik az Úrban halnak meg." Petre Gábor lelkipásztor testvér magyar nyelven hozta az Úr vigasztaló üzenetét. Kurtz Lajosné igazgató nőtestvérünk pedig szólóénekével öntötte a hit balzsamát szívünkbe. A temetőkertben Kurtz és Petre testvér rövid igeszolgálatával és imájával átadtuk elhunyt nőtestvérünk tetemét az anyaföldnek.

A gyász szertartásokon Petre Gáborné nőtestvérünk szolgált az orgona kísérettel.

Balogh Józsefné testvérünk Magyarországon, Tiszakeszben született 1886. november hóban. Ott lépett házasságra Balogh Józseffel, akit az Úr már hazahívott. Amerikába érkezése után egy ideig Gaffban (Pa.) lakott. 1920-ban ismerkedett meg az Úr népével és megtérése után 1920-ban alámerítkezett. Bertalan István lelkipásztor merítette alá, s a New Castle-i magyar baptista gyülekezet tagja lett. 1923-ban testvérnőnk Clevelandba költözött és a West Side-i gyülekezethez csatlakozott. 1963-ban jött a Palm Bay-i Otthonba, ahol rokonszenves magatartásával megnyerte az ottlakó társainak szeretetét.

Balogh testvérnőt leánya, Jucika és veje, Ed. Alex, valamint unokája Carol igen sokszor meglátogatta. Kevés Otthon-lakónak volt annyi látogatója, mint neki. Fent nevezettek, valamint öt fia gyászolják az Otthonban élő testvériséggel együtt. Emlékét szeretettel őrizzük.

A Krónikás

Az embert nem az évek öregítik, hanem az, hogy feladja eszményeit és terveit. Az évek az arc ráncai számát növelik, de a lelkesedés elvesztése a lélekre vési ráncait.

Hírek...

Az oroszországi baptisták az elmúlt augusztusban ünnepelték a baptista misszió 100 éves fennállását országukban. Emlékünnepélyt tartottak a moszkvai, leningrádi, kievi és tifliszi baptista gyülekezetekben. Ez utóbbi gyülekezet alakította meg annak idején az oroszországi baptista szövetséget. Az ünneplések kimagasló pontja volt egy alámerítési ünnepély, amelyen harminc felnőtt egyént kereszteltek meg, főképpen nőket. Oroszországban nem szabad 18 éven aluliakat megkeresztelni.

—o—

125 évvel ezelőtt született Meyer Henrik a magyarországi baptista misszió egyik kezdő és szervező munkása.

—o—

A "Magyarországi Baptista Egyház" (régebben a Magyarországi Baptista Gyülekezetek Szövetsége) május 25—26-án tartotta országos közgyűlését. Az Egyház elnöke Laczkovszki János, alelnökei Nagy József és Sáhó Miklós.

—o—

A romániai baptisták száma megközelíti a 120,000 főt.

—o—

Az Egyesült Államok az elmúlt évben 9 milló tonna gabonát küldött Indiába. Indiában ötször annyi patkány van, mint ember s 500 millió indiai lakos után nem nehéz kiszámítani, mennyi a káros rágcsáló. Azt már megállapították, hogy a patkányok elpusztítják az amerikai adomány 25 százalékát. A patkányokat még sem irtják. Hadd haljon az ember.

Indiában állítólag 200 millió szent tehén van. Ezeket vallásos meggyőződésük miatt nem vágják, de a tehenek az élelmiszerkészlet egy részét megeszik. A szent teheneket életben hagyják s a magukat szentnek tartó emberek éheznek és meghalnak.

India déli részében jó termés volt az elmúlt évben, de a déli részen lakó indiaiak nem osztják meg feleslegüket az északi részen lakókkal. Hadd haljanak éhen az északiak. Mennyire embertelen az ember!